

1553-то заседание, 9-11 март 2026 г.
(формат „Права на човека“)

H46-11 „Пакетова и други срещу България“ (жалба № 17808/19)

Наблюдение върху изпълнението на решенията на Европейския съд

Относитими документи

DH-DD(2025)981 , CM/Del/Dec(2024)1514/H46-42 , DH-DD(2026)210-rev

Жалба	Дело	Решение от	Окончателно на	Индикатор за класификация
17808/19	ПАКЕТОВА И ДРУГИ	04/10/2022	11/01/2023	Комплексен проблем

Описание на делото

Това дело се отнася до бездействието на различни компетентни органи, което е довело до ситуация, в която жалбоподателите, петдесет и един български граждани от ромски етнически произход¹, са били прогонени от домовете си след антиромски протести през януари и февруари 2019 г. и не са могли да се завърнат. Освен това тези събития са останали без никакви правни последици и на жалбоподателите не е предложена адекватна подкрепа (нарушение на член 8 във връзка с член 14 от Конвенцията).

Европейският съд е констатирал, че многократното публично демонстриране на неприемане на ромите от страна на държавни служители (заместник министър-председател и кметове) и противопоставяне на тяхното завръщане, както и използваният заклеймяващ език, са засилили основателния страх на жалбоподателите за тяхната безопасност и са представлявали реална пречка за тяхното мирно завръщане. Освен това прокуратурата не е направила истински опит да установи обстоятелствата и да провери самоличността и поведението на лицата, участвали в събитията. Въпреки че полицията е реагирала бързо и е предотвратила физическо насилие или разрушаване на къщи, на жалбоподателите не е била осигурена защита, която да им позволи да останат безопасно в домовете си, нито информация за подслон, социални или правни услуги или за компетентните органи, които биха могли да им помогнат завръщане. Освен това прокуратурата не е направила истински опит да установи обстоятелствата и да провери самоличността и поведението на лицата, участвали в събитията. Макар че полицията е реагирала бързо и е гарантирала, че няма да има физическо насилие или унищожаване на къщи, на жалбоподателите не е била предоставена защита, която да им позволи да останат безопасно в домовете си, нито информация за приюти, социални или правни услуги или компетентни органи, които да им окажат съдействие.

Състояние на изпълнението на решението

На 22 август 2025 г. властите представиха план за действие (DH-DD(2025)981). Българският хелзинкски комитет (БХК) представи становище по правило № 9 на 28 януари 2026 г., а властите отговориха на 11 февруари 2026 г. (DH-DD(2026)210-rev)².

Индивидуални мерки

¹ Терминът „роми и пътуващи“ се използва в Съвета на Европа, за да обхване широкото разнообразие от групи, обхванати от работата на Съвета на Европа в тази област: от една страна а) роми, синти/мануш, кале, каале, романичали, бояш/рудари; б) балкански египтяни (египтяни и ашкали); в) източни групи (дом, лом и абдал); и, от друга страна, групи като пътуващи, йениш и населението, обозначено с административния термин „gens du voyage“, както и лица, които се самоопределят като цигани. Настоящото е обяснителна бележка под линия, а не определение на роми и/или пътуващи.

² Обобщението по-долу се основава на горните изявления и информацията, предоставена в публични източници.

1) Настоящо жилищно положение на жалбоподателите и предоставената им подкрепа³

По време на предходното разглеждане през декември 2024 г. Комитетът призова властите да предоставят подробна информация за настоящото жилищно положение на жалбоподателите, за всякава подкрепа, от която те може да се нуждаят във връзка с преодоляването на последиците от събитията през 2019 г. и за предприетите стъпки за предоставяне на такава подкрепа.

В отговор на това властите предоставиха обзор, от който става ясно, че почти всички жалбоподатели вече живеят на друго място, а не във Войводиново. Много от жалбоподателите са се регистрирали на нов адрес извън селото⁴; някои от тях притежават жилище, закупено преди или след събитията от 2019 г.⁵ или наемат апартаменти, без да кандидатстват за социално жилище.⁶ Само един жалбоподател се е завърнал на друг адрес във Войводиново.⁷ Властите изразиха становището, че индивидуалното положение на горепосочените категории жалбоподатели е уредено.

Що се отнася до жалбоподателите, които все още са регистрирани на адрес във Войводиново, те не живеят там, а изглежда живеят в Пловдив.⁸ Никой от тях не е кандидатствал за социални услуги в социалните дирекции на Община Марица или Община Пловдив. Някои от тях обаче получават детски надбавки и надбавки за началото на учебната година. Трима от тези жалбоподатели преди това са отказали предложения за настаняване в социални институции, а двама наскоро са отказали настаняване във временен център за настаняване.⁹ В миналото са били предприети мерки за защита на някои от непълнолетните жалбоподатели (помощ за обучението на децата).¹⁰

2) Наказателни разследвания и преразглеждане на доказателствата

През декември 2024 г. Комитетът, припомняйки критиката на Съда по отношение на неуспеха на прокуратурата да установи обстоятелствата, накарал жалбоподателите да напуснат домовете си, прикани властите да предоставят информация за преразглеждане от компетентните прокурори на наличните доказателства, обсъдени в решението на Съда и за възможността за провеждане на допълнителни проверки или разследване.

В отговор на това властите предоставиха подробно резюме на процесуалните актове, постановени преди решението на Съда. Предоставената информация относно „първото производство“ (§ 58 от решението) очевидно се отнася само до мерките, предприети в разследването срещу кмета на селото, преди решението на Съда.¹¹ В писмо от 30 април 2025 г. прокуратурата посочва, че актовете по съответното наказателно дело, свързано със събитията във Войводиново, са били преразгледани от горестоящи прокурори през 2019 г. В съответствие с Указанието за осъществяване на инстанционен и служебен контрол в прокуратурата, разследването може да бъде продължено само в случай на отмяна на отказа на прокуратурата от 13 юни 2019 г. да образува досъдебно производство по инициатива на жалбоподателите. Последното разяснение очевидно се отнася до „второто производство“ (§ 65 от решението на Съда), свързано с твърденията на жалбоподателите за прогонването от домовете им поради заплахи за физическо насилие и възпрепятстване на завръщането им в тях.

3) Административно производство и обсъждане на възможността за публично извинение

През декември 2024 г., припомняйки критиката на Съда относно заклеяващия език, използван от длъжностните лица, Комитетът насърчи властите да обмислят публично извинение или признание.

В отговор властите посочиха, че такава покана няма основание в решението на Съда. Нарушението е изолирано, с национални решения са признати нарушения на антидискриминационното

³ Някои аспекти на събитията във Войводиново (наред с другото, заповедите за премахване на къщи във Войводиново) все още предстои да бъдат разгледани от Съда по комуникирани дела (жалби № 43381/20, 4152/20, 40087/21, 23496/21).

⁴ Жалбоподателите, посочени в редове 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 17, 18, 19, 20, 21, 25, 26, 28, 29, 30, 32, 33, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 42, 44, 47, 48 от таблицата, приложена към решението на Съда.

⁵ Жалбоподателите, посочени съответно в редове 29, 30, 33, 47 и в редове 7, 9, 40, 41, 42 от таблицата, приложена към решението на Съда.

⁶ Жалбоподателите, посочени в редове 17, 18, 19 от таблицата, приложена към решението на Съда.

⁷ Жалбоподателите, посочени в редове 8, 15, 22, 24 от таблицата, приложена към решението на Съда, са починали.

⁸ Жалбоподателите, посочени в редове 2, 3, 4, 13, 14, 16, 27, 34, 46, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55 от таблицата, приложена към решението на Съда.

⁹ Жалбоподателите, посочени в редове 3, 14 и 53 от таблицата, приложена към решението на Съда, са отказали настаняване в институции, а жалбоподателите, посочени в редове 3 и 53, са потвърдили тази позиция по-късно.

¹⁰ Жалбоподателите, посочени в редове 2, 34, 16, 50, 51, 52, 54, 55 от решението на Съда, които са непълнолетни. Мерките за защита са били прилагани до 2021 г., когато е било счетено, че първоначалните рискове вече не съществуват.

¹¹ В становището на БХК по правило № 9 от януари 2026 г. се посочва, че кметът на селото е починал през март 2025 г.

законодателство от кмета на селото и тогавашния заместник министър-председател (вж. по-долу), а тези лица вече не заемат длъжностите си.

Окръжна прокуратура - Пловдив е посочила, че остава неясно кой орган и по какъв начин трябва да се извини публично и е посочила необходимостта от примери за практики на други държави.

Властите отново се позовават на решение на Комисията за защита от дискриминация от 26 юли 2022 г., в което се признава, че съответният кмет е нарушил законодателството за защита от дискриминация, като не е предприел определени мерки¹², както и на производства пред тази комисия и съдилищата във връзка с изявленията на тогавашния заместник министър-председател. По отношение на последната процедура, информацията, предоставена от властите и от БХК, показва, че през 2021 г. Върховният административен съд (ВАС) е върнал делото за ново разглеждане, като конкретно е констатирал, че изявленията на тогавашния заместник министър-председател представляват „тормоз“ по смисъла на антидискриминационното законодателство. Впоследствие, въпреки тази насока на съда, Комисията за защита от дискриминация е отхвърлила жалбата още два пъти, а решенията ѝ отново са отменени от съдилищата. На 5 ноември 2025 г. Административен съд - София-град е върнал делото на Комисията за борба с дискриминацията за ново разглеждане.

4) Становище от Българския хелзинкски комитет и отговор от властите

В своето становище от януари 2026 г. БХК посочва, че нито правителството, нито местните власти не са допринесли за настаняването на жалбоподателите, които са намерили жилище сами. Една от жалбоподателите, г-жа И. А., която е запазила адреса си във Войводиново, но на практика живее в „гето“ в Пловдив, е подала молба за общинско жилище от свое име и от името на дъщеря си и внуците си. На 13 януари 2026 г. тя е получила отрицателен отговор от Община Марица, в който се посочва, че няма налични социални жилища.¹³ БХК отбелязва освен това, че властите са се позовали само на разследващите действия, предприети преди решението на Съда. Въпреки констатациите на Съда за необсъждане на наличните доказателства и за неразглеждане на съществото на въпросите (§§ 156 и 157), не е предоставена информация за усилията на компетентните прокурори да преразгледат наличните доказателства и възможността за провеждане на допълнително разследване. БХК отбелязва също, че сериозността на фактите по този случай заслужава публично извинение, което не е необходимо да се основава на указанията в решението на Съда. В отговора си властите заявяват, че твърденията на жалбоподателите относно жилищното им настаняване са необосновани, тъй като много от тях са отказали помощта на властите, притежават имоти или са се преселили самостоятелно. Освен това жалбоподателката, която е поискала социално жилище, се е обърнала към орган, който не е компетентен да предостави „настаняване в резидентна услуга“.

Общи мерки¹⁴

1) Процедури, които да се следват в случаи на етнически безредици

В отговор на поканата на Комитета да предоставят информация за мерки, които да гарантират, че местните и централните власти следват подходящи процедури в подобни ситуации, за да защитят дома, личния и семейния живот на засегнатите лица, властите заявяват, че това надхвърля обхвата на решението на Съда. Те посочват, че контекстът на делото е много специфичен, тъй като се отнася до обществени безредици, предизвикани от престъпление, извършено от двама души от ромски произход. Те заявяват още, че макар и жалбоподателите да са имали основателни опасения за своята безопасност, не е имало физическо насилие или унищожаване на имущество, и Съдът не е констатирал нарушения на членове 3 или 11. Следователно България не е длъжна да прилага по-широки мерки срещу етническото насилие под наблюдението на Комитета.

2) Статистика за престъпленията на расова или етническа основа

Властите посочват, че между 2022 и 2024 г. не са били образувани наказателни производства по чл. 163 от Наказателния кодекс (НК) (събирания с цел дискриминационни нападения). През 2023 г. са внесени два обвинителни акта по чл. 162 от НЗ (подбуждане към дискриминация), в сравнение с един през 2022 г. Според публичните статистически данни на прокуратурата през 2024 г. са образувани 37 нови преписки на престъпления, свързани с дискриминация (12 през 2023 г. и 19 през

¹² Кметът е бил глобен с 250 BGN (около 125 EUR) от Комисията за защита от дискриминацията.

¹³ Жалбоподателите, посочени в редове 2, 3, 4, 17, 18 и 19 от таблицата, приложена към съдебното решение.

¹⁴ Информация за доклада на комисаря по правата на човека на Съвета на Европа след посещението му в България от 25 до 29 ноември 2019 г. и доклада на Европейската комисия срещу расизма и нетолерантността (ЕКРН) за България от 2022 г., както и съответното становище на Консултативния комитет по Рамковата конвенция за защита на националните малцинства от 29 май 2024 г. по отношение на България, могат да бъдат намерени в документа CM/Notes/1514/H46-42.

2022 г.). През 2024 г. в съда са внесени 12 обвинителни акта (пет през 2023 г. и три през 2022 г.). През 2024 г. е осъдено едно лице (три лица през 2023 г. и едно лице през 2022 г.).¹⁵

След въпросните събития в област Пловдив не е имало други антиромски демонстрации.

Властите представят няколко съдебни решения, свързани с подбуждане към омраза чрез публични послания или с физически нападения, провокирани от етническа омраза, извършени между 2008 и 2023 г. На извършителите от различни етнически групи са наложени условни присъди или са одобрени споразумения за решаване на делото. Тези присъди и решения не се отнасят до ситуации, свързани с масови обществени безредици, както в разглеждания случай.

3) Обучения на магистрати и служители на правоприлагащите органи

Между 2023 и 2025 г. са проведени няколко обучения за прокурори и съдии. Решението по делото *Пакетова* е изрично включено в някои от обученията.

4) Становище по правило 9 от Българския хелзинкски комитет и отговор от властите

В своето становище от януари 2026 г. БХК отбелязва, че подходът на властите за избягване на подобни нарушения е твърде тесен и не съответства на заключенията на Съда, който е постановил, че инцидентната защита е била недостатъчна за осигуряване на мирното упражняване на правото на дом. Статистическите данни, предоставени от правителството, в сравнение с многобройните расистки инциденти, насочени срещу ромите и други малцинства, ясно показват, че българските власти прилагат наказателното право в такива случаи много рядко и главно по отношение на „маргинални подбудители на омраза“, а не на политици или публични личности. Инцидентът във Войводиново е бил последван от подобен инцидент в Габрово. През 2023 и 2025 г. кметове са разпоредили изгонването на роми от техните селища, което е предизвикало широко разпространени антиромски настроения и реч на омраза.

В отговора си властите припомнят, че случаят не се отнася до нарушение на член 3 поради липса на ефективно разследване. Съответно, искането на информация по общите мерки относно резултата от всяко наказателно или съдебно производство, свързано с престъпления на етническа основа, или по индивидуалните мерки относно разглеждането на наличните доказателства и възможността за провеждане на допълнителни разследвания, на практика се равнява на приписване на държавата на отговорност за нарушение, което не е установено от Съда. Следователно обхватът на изпълнението следва да бъде значително по-тесен.

Анализ на Секретариата

Индивидуални мерки

Следва да се припомни, че целта на *restitutio in integrum* е да постави жалбоподателите, доколкото е възможно, в положението, в което биха се намирали, ако изискванията на Конвенцията не бяха пренебрегнати.

1) По отношение на настоящото положение на жалбоподателите

Властите предоставят обща информация за положението на жалбоподателите (с изключение, както изглежда, на един жалбоподател)¹⁶, която обаче не отговаря изцяло на искането на Комитета да се предостави подробна информация за настоящото жилищно положение на жалбоподателите и за всякава подкрепа, от която те може да се нуждаят във връзка с преодоляването на последиците от събитията през 2019 г., както и за предприетите мерки за предоставяне на такава подкрепа.

По отношение на жалбоподателите, чийто адрес е регистриран извън Войводиново, само за някои от тях е известно, че са наели апартамент или са закупили жилище, докато за други жалбоподатели такава информация не е налична. Голям брой жалбоподатели все още имат адрес във Войводиново, но не живеят там и изглежда живеят в Пловдив. Информацията за липсата на молби за социално подпомагане или жилище, или за отказ да се приеме настаняване в институции, трябва да се разглежда в контекст, тъй като изглежда, че социално жилище може да се поиска само когато лицето има регистриран адрес в същата община и че такива жилища често не са налични.¹⁷ Действително, през януари 2026 г. една от жалбоподателките е била информирана, че няма налично социално жилище за нея и членовете на нейното семейство.

¹⁵ Доклад за прилагане на закона и дейността на прокуратурата през 2024 г., стр. 87 (само на български език).

¹⁶ Не изглежда да е предоставена информация относно жалбоподателя, посочен в ред 27 от таблицата в решението на Съда.

¹⁷ Вж. документа CM/Notes/1545/H46-11 относно групата дела *Йорданова и други*.

В този контекст е уместно да се припомни заключението на Съда, че „социалните групи в неравностойно положение и изключените общности може да се нуждаят от помощ, за да могат ефективно да се ползват от същите права като мнозинството от населението“ (§ 166 от решението на Съда). Предоставената информация не доказва в достатъчна степен, че тази нужда е престанала да съществува за (някои или всички) жалбоподатели. Следователно Комитетът може да прикани властите да оценят задълбочено, в сътрудничество с жалбоподателите, жилищните условия и общата ситуация на всеки от жалбоподателите или семействата и да предоставят информация за всяка конкретна подкрепа, която се счита за необходима, за да се преодолеят последиците от нарушението, установено от Съда.¹⁸ Накрая, макар че един от жалбоподателите сега живее във Войводиново, все още изглежда необходимо да се изясни дали като цяло жалбоподателите биха могли, ако желаят, да се върнат във Войводиново.

2) Преразглеждане на възможността за по-нататъшно разследване

Предоставената досега информация не отговаря в достатъчна степен на призива на Комитета да се преразгледат наличните доказателства и да се прецени възможността за по-нататъшно разследване. Властите са предоставили основно информация за процесуални актове, издадени преди решението на Съда, и посочват, че съгласно вътрешни указания на прокуратурата всякакви по-нататъшни разследвания зависят от жалбоподателите, които могат да поискат отмяна на прокурорско постановление за отказ за образуване на досъдебно производство.

В тази връзка се припомня, че в подобни ситуации властите по принцип трябва да преразгледат бързо и служебно преписките по делата и когато разследването остава възможно, да го възобновят или продължат. Такава индивидуална мярка изглежда уместна и в настоящия случай, в който неуспехът на прокуратурата да установи обстоятелствата, довели до напускането на домовете на жалбоподателите, е една от причините за установеното нарушение (§§ 156, 157 и 167).

Следователно е важно да се приканят властите да изяснят дали Наказателно-процесуалният кодекс позволява възобновяване на разследването по инициатива на горестоящ прокурор.¹⁹ Комитетът може също така да повтори призива си за предоставяне на информация относно повторно *ex officio* обсъждане от компетентните прокурори на наличните доказателства и относно възможността за по-нататъшно разследване.

3) Публично извинение

По отношение на насърчаването от страна на Комитета на властите да обмислят публично извинение или признание пред жалбоподателите и ангажимент да подхождат към такива ситуации по начин, съответстващ на Конвенцията, властите изразяват резерви и поискаха разяснения относно вида на очакваното изявление. В тази връзка се отбелязва, че други държави са избрали да поднесат извинение, без тази стъпка да бъде посочена изрично в решението на Съда, и че изборът на формата на извинението и на органа, който ще направи изявлението, се оставя на преценката на националните власти.²⁰ Във всеки случай властите могат да бъдат поканени да продължат да предоставят информация за производството по антидискриминационното законодателство във връзка с изявленията на тогавашния заместник министър-председател.

Общи мерки

1) Процедури, които местните и централните власти следват в подобни ситуации

Властите изразяват мнение, че указанието на Комитета да предоставят информация за процедурите за избягване на „насилие на етническа основа“ излиза извън обхвата на решението. В тази връзка се отбелязва, че Съдът е приел, че жалбоподателите са имали основания да се страхуват за своята безопасност, като се позова на изявления на националните власти, че не могат да гарантират живота и здравето на жалбоподателите (§ 160). Въпреки че действително насилие е било предотвратено от властите (§ 164), които са предложили моментна полицейска защита (като в същото време са се противопоставили на завръщането на жалбоподателите в селото),

¹⁸ Това трябва да включва оценка дали жалбоподателите могат да се регистрират на адрес в градовете или селата, в които живеят на настоящем, за да могат да кандидатстват за социално жилище по настоящото си местожителство.

¹⁹ По делата срещу България относно неефективни разследвания (нарушения на членове 2 и 3) преразглеждането от горестояща прокуратура изглежда е обичайната практика за приемане на индивидуални мерки.

²⁰ За примери на извинения, отправени от различни органи, вж., наред с другото, CM/Del/Dec(2023)1459/H46-24 (*R.R. и R.D. група срещу Словакия*) и CM/Del/Dec(2020)1383/H46-13 (*Ozdil и други срещу Република Молдова*), както и съответните бележки от заседанията на Комитета, на които се основават тези решения.

изпълнението на това решение изисква подобни ситуации да бъдат третирани по начин, който гарантира и зачитането на правото на дом, както и на личен и семеен живот.

Властите не са предоставили информация за съществуването на процедури, инструкции или практики, които биха могли да уверят Комитета, че подобни нарушения ще бъдат избегнати в бъдеще. Следователно, изглежда важно да се повтори искането за предоставяне на допълнителна информация за приетите или предвидени мерки за осигуряване на координирани действия между местните и централните власти (включително полиция, прокуратура и социални служби) по време на обществени безредици или демонстрации, насочени срещу уязвими ромски или други общности, с цел да се осигури ефективна защита на дома и личния и семейния живот на засегнатите лица (а не само на тяхната физическа неприкосновеност).

2) Прилагане на разпоредбите на наказателното право, свързани с престъпленията от омраза

Статистическите данни, предоставени от властите, сочат увеличение на броя на започнатите разследвания и повдигнатите обвинения за престъпления на расова или етническа основа, което показва, че прокуратурата е засилила усилията си в тази област. Комитетът може да насърчи властите да продължат да предоставят статистически данни, което да позволи по-задълбочена оценка. Той може също така да ги прикани да предоставят данни за възможни случаи на антиромски демонстрации в цялата страна, а не само в региона на Пловдив. Те биха могли също така да продължат да предоставят информация за броя на антиромските демонстрации или случаите на реч на омраза, които са били разследвани или наказателно преследвани, както и за резултатите от тези производства.

Информацията за националните съдебни решения, предоставена от властите, също може да бъде отбелязана с интерес, тъй като тя илюстрира прокурорската и съдебната практика по отношение на прилагането на наказателните разпоредби, наказващи престъпления на расова или етническа основа. Властите могат да бъдат поканени да продължат да предоставят информация за съдебната практика, включително за това дали държавни служители са били разследвани или подведени под отговорност за престъпления на етническа основа.

Комитетът може също да отбележи с интерес информацията за съответните обучения на съдии и прокурори. Би било полезно също да се предостави информация за обучението на държавни служители и служители на правоприлагащите органи.

Финансиране: ДА

Решения

Представителите на министрите

1. припомниха, че това дело се отнася до бездействието на различни компетентни органи, довело до ситуация, при която жалбоподателите са били прогонени от домовете си след антиромски²¹ протести през януари и февруари 2019 г. и не са могли да се завърнат, без тези събития да доведат до каквото и да е правни последствия и без на жалбоподателите да бъде предложена адекватна подкрепа (нарушение на член 8 във връзка с член 14 от Конвенцията);

По отношение на индивидуалните мерки

2. взеха под внимание предоставената от властите информация относно положението на жалбоподателите и ги приканиха да оценят задълбочено жилищните условия и общото положение на всеки жалбоподател или семейство в сътрудничество с тях и да предоставят информация за всяка конкретна подкрепа, която се счита за необходима за преодоляване на последиците от нарушението, установено от Съда;

3. припомняйки критиките на Съда по отношение на пропуските на прокуратурата да установи обстоятелствата, довели до напускането на жалбоподателите на домовете им, повториха призива си към властите да предоставят информация за преразглеждане от компетентните прокурори на

²¹ Терминът „роми и пътуващи“ се използва в Съвета на Европа, за да обхване широкото разнообразие от групи, обхванати от работата на Съвета на Европа в тази област: от една страна а) роми, синти/мануш, кале, каале, романичал, бояш/рудари; б) балкански египтяни (египтяни и ашкали); в) източни групи (дом, лом и абдал); и, от друга страна, групи като пътуващи, йениш и населението, обозначено с административния термин „gens du voyage“, както и лица, които се самоопределят като цигани. Настоящата бележка е обяснителна, а не определение на ромите и/или пътуващите.

наличните доказателства, обсъдени в решението на Съда, и за възможността за провеждане на допълнителни проверки или разследвания, включително възобновяване на разследването по инициатива на горестоящи прокурори;

По отношение на общите мерки

4. повториха искането си към властите да предоставят допълнителна информация за приетите или планираните мерки за осигуряване на координирани действия между местните и централните власти (включително полицията, прокуратурата и социалните служби) по време на обществени безредици или демонстрации, насочени срещу уязвими ромски или други общности, с цел да се гарантира ефективна защита на дома, личния и семейния живот на засегнатите лица; насърчиха ги да обмислят дали е необходимо обучение на държавните служители в това отношение;

5. отбелязаха с интерес мерките за обучение, приети от властите по отношение на съдиите и прокурорите; насърчиха властите да продължат да предоставят подробни статистически данни за престъпленията на расова или етническа основа, по-специално тези, свързани с антиромски демонстрации и реч на омраза, както и за съдебната практика, включително за това дали държавни служители са били разследвани за престъпления на етническа основа;

6. приканиха властите да предоставят информация по всички горепосочени аспекти, както и по въпросите, идентифицирани в анализа на Секретариата, до края на ноември 2026 г. и решиха да възобнови разглеждането на това дело на едно от заседанията си през 2027 г.